

в близост до големите градове, покрай магистралите и до черноморските курорти ромите проявяват по-голям интерес към закупуване на земя от общинските и държавните землища, не с оглед обработването ѝ, а за построяване на заведения, мотели и т.н.

При тази ситуация се очертава трайната тенденция българското село като цяло да отхвърля от себе си ромите, да ги тласка към миграция в по-големите градове, където към момента шансовете да си осигурят някакви доходи (все едно от какъв източник са те) за съществуване на техните домакинства са по-големи. Навярно тази картина обяснява силното миграционно движение от селата към по-големите градове и струпването в някои от тях на големи маси роми мигранти.

От всичките изследвани роми (както в трудоспособна така и в пенсионна възраст), към момента на изследването някакъв трудов ангажимент имат 27,5%. От тях:

- 12,5% работят по договор в държавния сектор;
- 0,5% работят по договор в кооперативния сектор;
- 2,3% работят по договор в частния сектор;
- 3,6% имат собствен бизнес;
- 8,6% са на временна, недоговорирана (по трудов или граждansки договор) работа.

Безработицата се осъзнава като основен проблем за ромската общност от почти всички интервюирани, тъй като всеки един от тях е склонен да види в това социално бедствие основната причина за крайната бедност и нейните производни в общността. Самите роми в никакъв случай не са капризни в претенциите си на пазара на труда.

Ако през 1992 г. 68,9% от изследваните тогава роми декларираха готовността си да започнат каквато и да е работа, стига тя да осигурява някакви доходи, през 1994 г. тази стойност е вече 80,0%.

Прави впечатление, че за тези две години е спаднал процентът на онези, които виждат спасението в започването на собствен частен бизнес. Ако през 1992 г. те са били 7,6%, през 1994-та те са вече 5,5% и голяма част от тях са хора, които вече имат опит в такъв бизнес.

Интересни са тълкуванията, които самите интервюирани дават на въпроса “На какво се дължи високата безработица сред ромите според Вас?”. Най-разпространените отговори бяха от типа:

- лошо управление на страната - 65,7%;
- етническа дискриминация - 36,6%;
- по-ниско образование и квалификация - 15,8%;

.